

1980

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

No. 116

DECREET C-31

DECREET van 11 november 1980 tot wijziging van enkele bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, het Reglement op de Inrichting en de Samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht en enige andere wetten (Aanpassings- en Wijzigingswet Strafvordering).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, dat een aantal bepalingen van het Wetboek van Strafvordering (S.R.S. 1977 no. 94), en in verband met de invoering van dit wetboek tevens het Wetboek van Strafrecht, het Reglement op de Inrichting en de Samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht en enige andere wetten behoren te worden gewijzigd.

Heeft, in overleg met de Raad van Ministers, het onderstaande decreet bekrachtigd:

Artikel I

In het Wetboek van Strafvordering worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 8 wordt aangevuld met een derde lid luidende:

3. Indien de verdachte tijdens de schorsing komt te overlijden vervalt ingevolge artikel 95 van het Wetboek van Strafrecht het recht tot strafvordering en worden de processtukken zo spoedig mogelijk in handen gesteld van de vervolgingsambtenaar.
1. Het vierde lid van artikel 15 wordt gelezen:
Alle verhoren kunnen ook aan de kantonrechter van het gebied, waar de te verhoren persoon zich bevindt, worden overgedragen. Ten aanzien van een verhoor dat ingevolge zodanige overdracht plaatsvindt, is artikel 17 van overeenkomstige toepassing.
2. In artikel 18, eerste lid, worden de woorden “de artikelen 13 tot 17” vervangen door: de artikelen 13 tot en met 17.
3. Het derde lid van artikel 18 wordt gelezen:
Alle verhoren kunnen ook aan één der leden of leden-plaatsvervangers van het Hof van Justitie of aan de kantonrechter van het gebied waar de te verhoren persoon zich bevindt, worden overgedragen.
4. In artikel 32, tweede lid, vervalt het woord “kosteloze”.
5. Artikel 37 wordt gelezen:
De toegevoegde raadsman kan de waarneming van bepaalde verrichtingen namens hem door een andere advocaat doen geschieden. Hij geeft daarvan onverwijld schriftelijk kennis aan de rechter-commissaris tijdens het gerechtelijk vooronderzoek en overigens tijdens het voorbereidend onderzoek aan de vervolgingsambtenaar, of, indien de zaak ter terechtzitting aanhangig is gemaakt, aan de bevoegde rechter.
- 5a. Artikel 50, lid 1 (1e volzin) wordt gelezen als volgt:
“Bij dringende noodzakelijkheid kan de inverzekeringstelling door de vervolgingsambtenaar worden verlengd en wel maximaal tweemaal, telkens met ten hoogste zeven dagen”.
6. Aan artikel 54a wordt onder vernummering van lid 2 tot 3 een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:

De Minister van Justitie bepaalt op welke wijze door de inverzekering gestelde verdachte het verzoek in het voorgaande lid bedoeld kan worden gedaan. In daartoe aangewezen gevallen kan de rechter-commissaris bij dringende noodzakelijkheid de termijn van vierentwintig uur eenmaal verlengen.

7. In artikel 56, derde lid, onder b, wordt in plaats van “in artikel 22, tweede lid, van de Rijverordening 1971 en in artikel 22 der Vuurwapenverordening (G.B. 1930 No. 73)” gelezen: in artikel 20, derde lid, van de Rijwet 1971 en in artikel 22 der Vuurwapenwet (G.B. 1930 No. 73).
- 7a. In artikel 60a wordt in lid 2 gelezen in plaats van “tweemaal met ten hoogste dertig dagen” “viermaal met ten hoogste dertig dagen”.
8. In artikel 68, vierde lid, wordt na “gevangenneming” een puntkomma geplaatst.
9. In artikel 86, tweede lid, wordt het woord “stand-” gelezen als: stands-.
10. In artikel 89, vierde lid, wordt in plaats van “zou kunnen verschonen” gelezen: heeft verschoond.
11. In artikel 135 wordt de zinsnede “een en ander zoveel die feiten betreft” gelezen als: een en ander voor zoveel het die feiten betreft.
12. In artikel 151, eerste lid, wordt “ene” vervangen door: een.
13. In artikel 151, tweede lid, wordt in plaats van “in geschrifte” gelezen: op schrift.
14. In artikel 152, eerste lid, wordt in plaats van “op klachte” gelezen: op grond van een klacht.
Overigens wordt “klachte” in dit artikellid gelezen als: klacht.
15. In artikel 154 wordt in plaats van “klachte” gelezen: klacht.
16. In artikel 176, tweede lid, wordt na “echter”, ingevoegd: hetzij ambtshalve.
17. Het tweede lid van artikel 188 wordt gelezen:

Indien het een feit betreft, waarvoor de verdachte in voorlopige hechtenis kan worden gesteld, kan de rechter-commissaris een bevel tot medebrenging uitvaardigen.

18. Het tweede lid van artikel 194 wordt gelezen:
Indien de getuige niet op de dagvaarding verschijnt kan de rechter-commissaris hem andermaal doen dagvaarden of een bevel tot medebrenging uitvaardigen.
19. In artikel 238, tweede lid, vervalt het woord “woordelijk”.
20. Het tweede en derde lid van artikel 254 vervallen. Aan het artikel wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:
Aan het onderzoek op de terechtzitting in hoger beroep wordt niet deelgenomen door de rechter die het vonnis heeft gewezen.
21. In artikel 258, eerste lid, wordt in plaats van “achttien” gelezen: zestien.
22. In artikel 278, vijfde lid, worden de woorden “eerste volzin” verplaatst achter 379, eerste lid.
23. In artikel 319, eerste en tweede lid, wordt na “advocaat” ingevoegd: of een andere gemachtigde.
24. In artikel 321, eerste lid vervallen de woorden “of haar advocaat”.
25. In artikel 363, tweede lid, onder c, wordt in plaats van “een” gelezen: geen.
26. In artikel 383, eerste lid, wordt in plaats van “verklaring” gelezen: schriftelijke verklaring.
27. Artikel 397, eerste lid, wordt gelezen als:
Het Hof vonnist met een oneven aantal uit de beschikbare rechters, doch tenminste met vijf.
28. In de artikelen 407-412, 415-417, 422, 425, 426 en 428 wordt in plaats van “ouders of voogd” of “ouders, voogd” telkens gelezen: “ouders, verzorgers of voogd” of “ouders, verzorgers, voogd”.
29. Artikel 445, derde lid, wordt gelezen als:

Door de bij het voorgaande lid bedoelde kennisgeving wordt de vervolging geschorst. Niettemin is het Hof bevoegd tot het nemen van spoedeisende maatregelen. Het Hof is tevens bevoegd tot het nemen van alle maatregelen die met betrekking tot de voorlopige hechtenis kunnen worden genomen.

30. In artikel 454, eerste lid, wordt in plaats van “ieder” gelezen: iedere.
31. In artikel 517, tweede lid, wordt in plaats van “zo wordt uitgereikt” gelezen: dan geschiedt de uitreiking.

Artikel II

In het Wetboek van Strafrecht worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

32. In het gehele wetboek wordt inplaats van “verstandelijke vermogens” gelezen: geestvermogens.
33. In artikel 29 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - a. in het eerste lid wordt na de eerste volzin een nieuwe zin ingevoegd, luidende: “De tijd, die door de veroordeelde vóór de ten uitvoerlegging van de uitspraak in verzekering of in voorlopige hechtenis is doorgebracht, wordt onder de termijn begrepen”.
 - b. in het derde lid, eerste volzin worden, onder schrapping van de punt achter “veroordeelde”, ingelast de woorden: “doch ten minste twee jaren”.
- 33a. Artikel 31 wordt gewijzigd als volgt:
 - a. het eerste lid wordt na “geschorst” vervolgd met: “Tevens is het mogelijk, om in dit geval gedurende de proeftijd in de gestelde bijzondere voorwaarden of in de termijn, waartoe deze in haar werking binnen de proeftijd zijn beperkt, wijzigingen aan te brengen, deze voorwaarden op te heffen, alsnog bijzondere voorwaarden te stellen, of de proeftijd eenmaal te verlengen; deze verlenging geschiedt voor ten hoogste de helft van de langste termijn, waarop de proeftijd bepaald had kunnen worden.

- b. in het derde lid wordt in plaats van “De herroeping kan niet meer geschieden” gelezen: “De in het eerste lid bedoelde besluiten kunnen niet meer worden genomen”; en in plaats van “de voorwaardelijke invrijheidstelling” en “herroepen” onderscheidenlijk gelezen: “het besluit” en “genomen”.
- 33b. Artikel 32 wordt gewijzigd als volgt:
 - a. het eerste lid wordt gelezen: “Alle besluiten, uit de toepassing der artikelen 29 tot en met 31 voortvloeiende, worden tenzij uit die artikelen anders blijkt, door de Minister van Justitie genomen, met inachtneming van de voorschriften ter uitvoering van artikel 39 gegeven”.
 - b. in het tweede lid wordt in plaats van “Gouverneur” telkens gelezen: Minister van Justitie.

Artikel III

In het Reglement op de Inrichting en de Samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

34. Het laatste lid van artikel 31 wordt gelezen als volgt:

“Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits vijf duizend gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beledigde partij, die zich daartoe in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doet de kantonrechter gelijktijdig met de strafzaak uitspraak; de kantonrechter kan echter bepalen, dat deze vordering naar de over burgerlijke zaken oordelende kantonrechter wordt verwezen, zo de behandeling van de burgerlijke vordering de voortgang van de strafzaak op onaanvaardbare wijze bemoeilijkt of vertraagt; in dat geval stelt de griffier de op die vordering betrekking hebbende stukken aan de terzake bevoegde kantonrechter ter hand”.
35. Artikel 36 wordt gelezen als volgt:

Het Hof van Justitie neemt uitsluitend in hoger beroep kennis van alle daarvoor niet onvatbaar verklaarde vonnissen en beschikkingen door kantonrechters in strafzaken geweest.

36. Artikel 37 wordt gelezen als volgt:
- 1. De strafzaken in eerste aanleg, waarin de doodstraf is opgelegd, zijn van rechtswege onderworpen aan het oordeel van het Hof van Justitie.
 - 2. De griffier van de kantongerechten zendt de stukken, die op de zaak in eerste aanleg betrekking hebben, binnen dertig dagen na de uitspraak naar het Hof van Justitie.
 - 3. Op de behandeling door het Hof van Justitie zijn de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering (S.R.S. 1977 no. 94) inzake het hoger beroep van toepassing.

Artikel IV

Wijziging van bijzondere wetten.

37. In de “Weegwerktuigenwet 1916” G.B. 1917 no. 78, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 10, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het wetboek van strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. Artikel 10, tweede lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
 - C. Artikel 25 vervalt.
38. In de “Maten- en gewichtenwet 1916” (G.B. 1917 no. 79) worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 24, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het wetboek van strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. Artikel 24, tweede lid, wordt gelezen:

“De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.

- C. Artikel 29 vervalt.
39. In de “Lucifersbelasting 1917” G.B. no. 81, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 13, eerste lid, vervallen de woorden “Goederen ten aanzien waarvan overtreding is gepleegd kunnen worden verbeurd verklaard”.
 - B. Artikel 15, tweede lid, wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
40. In de “Vuurwapenwet” G.B. 1930 no. 73, laatstelijk gewijzigd bij wet van 15 mei 1965, G.B. no. 48, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 27 vervalt.
 - B. In artikel 30, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - C. Artikel 31 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
41. In artikel 8, eerste lid, van de “Bakkersnachtarbeidwet” G.B. 1931 no. 54, laatstelijk gewijzigd bij wet van 7 juli 1949, G.B. 1949 no. 72, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
42. In de “Waterschapswet 1931” G.B. 1932 no. 32, laatstelijk gewijzigd bij wet van 17 februari 1961 G.B. 1961 no. 16, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. In artikel 6, eerste lid, wordt de komma achter “gesteld” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.
- B. In artikel 7, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 43. In de “Suikerrietplantmateriaal Uitvoerwet” G.B. 1935 no. 106 worden de navolgende wijzigingen gebracht:
 - A. Het tweede lid van artikel 3 vervalt.
 - B. In artikel 6 wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 44. In de “Wet Openbare Vervoermiddelen te Water” G.B. 1936 no. 1, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. In artikel 6, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. In artikel 7 wordt in plaats van “genoemde personen” gelezen: “genoemde opsporingsambtenaren”.
- 45. In artikel 12 van de “Anchylostoomwet” G.B. 1917 no. 83, geldende tekst G.B. 1937 no. 23, laatstelijk gewijzigd bij wet van 8 juli 1944 G.B. no. 92, wordt in plaats van “artikel 8, 10-50 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 46. In artikel 4 van de “Wet van 25 augustus 1937, houdende verlening van bevoegdheid tot regeling en limitering van de uitvoer en de voortbrenging van suiker” G.B. 1937 no. 85, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 47. In de “wet van 4 maart 1905 (G.B. 1905 no. 30), houdende bepalingen omtrent het vervoer, de in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen”, geldende tekst G.B. 1938 no. 76, laatste-

- lijk gewijzigd bij wet van 7 juli 1949, G.B. 1949 no. 72, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Artikel 3 wordt gelezen als volgt: “de opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
 - B. In artikel 7, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - C. In artikel 7, tweede lid, wordt in plaats van de woorden “in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
- 48. In de “Loterijwet 1939” G.B. 1939 no. 31, laatstelijk gewijzigd bij wet van 22 december 1943 G.B. no. 119, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Het tweede lid van artikel 12 vervalt.
 - B. Artikel 16, eerste lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering zijn belast met het opsporen van de feiten bij deze wet strafbaar gesteld. Ze zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- 49. In artikel 8, eerste lid, van de “Hondenwet” (G.B. 1943 no. 146, laatstelijk gewijzigd bij wet van 2 september 1944 G.B. no. 124), wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 50. In de “Wet van 17 maart 1944, houdende maatregelen ter voorkoming en beteugeling van geslachtsziekten”, G.B. 1944 no. 31, worden de navolgende wijzigingen aangebracht:
 - A. In artikel 13, eerste lid, wordt in plaats van “in artikel 14 bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.

- B. In het vierde lid van artikel 13 wordt in plaats van “andere personen bedoeld in artikel 14” gelezen: “andere opsporingsambtenaren”.
 - C. In artikel 14 wordt in plaats van “artikel 8 sub 1o tot en met 4o van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
51. In de “Slachtverbodwet” G.B. 1945 no. 28, laatstelijk gewijzigd bij wet van 23 mei 1949 G.B. no. 61, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 10, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. In artikel 10, tweede lid, wordt in plaats van de woorden “personen, in het voorgaande lid bedoeld”, gelezen: “opsporingsambtenaren”.
 - C. Artikel 11 wordt gelezen als volgt:
“De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen.
Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
52. In artikel 4 van de “Wet van 14 november 1891 (G.B. 1892 no. 35, geldende tekst G.B. 1945 no. 106), regelende de uitgifte enz. van postzegels van Suriname, en houdende straffen tegen het namaken, vervalsen enz. van Surinaamse en andere postzegels”, wordt in plaats van “artikel 338 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 330 van het Wetboek van Strafvordering”.
53. In de “Telegraaf- en Telefoonwet 1945” G.B. 1945 no. 113, laatstelijk gewijzigd bij wet van 24 augustus 1963 G.B. 1963 no. 108, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 6, derde lid, wordt gelezen als volgt: “Op de inrichtingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn geen andere bepalingen van deze wet van toepassing dan de artikelen 1, 25, 28 en

- 29. Indien de aanleg en het gebruik van overheidswege geschiedt, is ook artikel 19 van toepassing”.
 - B. De artikelen 6, tiende lid, 8, zesde lid, 24, laatste volzin, en 26, vierde lid, vervallen.
 - C. In artikel 28, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
54. In de “Wet van 18 augustus 1914 (G.B. 1914 no. 49, geldende tekst G.B. 1945 no. 159), houdende verbod van de uitvoer van munt en van muntmateriaal” worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 4 wordt gelezen:
“De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen.
 - B. In artikel 5 wordt in plaats van “artikel 8, 1o tot en met 5o, van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
55. In artikel 8 van de “Wet op de Houtuitvoerbelasting 1946” G.B. 1946 no. 118, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
56. In de “Houtwet 1947” G.B. 1947 no. 42, geldende tekst G.B. 1952 no. 103, laatstelijk gewijzigd bij wet van 23 augustus 1957 G.B. 1957 no. 64, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 35 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. In artikel 36, eerste lid, wordt in plaats van “in artikel 35 bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
57. In artikel 18 van de “Loodsdienstwet 1947” G.B. 1947 no. 82, wordt in plaats van “artikel 8 sub 1-4 van het Surinaamsch Wet-

- boek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
58. In artikel 9, eerste lid, van de “Veiligheidswet 1947” G.B. 1947 no. 142, laatstelijk gewijzigd bij wet van 17 juli 1962, G.B. 1962 no. 109, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” en “artikel 23 van het Surinaamsch van Strafvordering” onderscheidenlijk gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering” en “artikel 143 van het Wetboek van Strafvordering”.
 59. In artikel 36 van de “Ongevallenwet” G.B. 1947 no. 145, laatstelijk gewijzigd bij wet van 17 april 1950 no. 62, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 60. In de “Geldschieterswet 1947” G.B. 1948 no. 43, laatstelijk gewijzigd bij wet van 16 februari 1955 no. 21, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. In artikel 54, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. Artikel 54, tweede lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
 61. In artikel 31 van de “Havenwet” G.B. 1948 no. 155, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 62. In de “Wet van 27 december 1933 G.B. 1933 no. 103, geldende tekst G.B. 1948 no. 157, op de Loterijbelasting”, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Artikel 4a, tweede en derde lid, vervalt.

- B. Artikel 4d, eerste lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering zijn belast met het opsporen van feiten bij deze wet strafbaar gesteld. Ze zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
63. In de “Pandhuiswet 1919 (G.B. 1923 no. 59, geldende tekst G.B. 1948 no. 175), worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. In artikel 40, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 1°-4° van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. Artikel 40, tweede lid, wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
64. In artikel 4 van de “Wet van 5 december 1908 G.B. 1909 no. 27, betreffende de afgifte en het medenemen van brievenmalen”, geldende tekst G.B. 1949 no. 21, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
65. In artikel 10 van de “Houtuitvoerwet” G.B. 1950 no. 1, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
66. In de “Delfstoffenwet” G.B. 1882 no. 19, geldende tekst G.B. 1952 no. 28, laatstelijk gewijzigd bij wet van 19 februari 1955 G.B. no. 27, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. De artikelen 36, tweede en vierde lid, 36 bis, tweede lid, en 36 ter, tweede lid, vervallen.

- B. In artikel 40, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamse Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - C. In het tweede lid van artikel 40, wordt in plaats van de woorden “personen in het voorgaande lid bedoeld” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
 - D. Aan artikel 40 wordt een laatste lid toegevoegd luidende: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
67. In de “Wet van 1 december 1894” (G.B. 1895 no. 7, geldende tekst G.B. 1952 no. 29, laatstelijk gewijzigd bij wet van 19 februari 1955 G.B. 1955 no. 26), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare krekken en stromen”, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. De artikelen 34, tweede lid, en 35, tweede lid vervallen.
 - B. In artikel 37, eerste lid, wordt in plaats van: “artikel 8 van het Surinaamse Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - C. In artikel 37, tweede lid, wordt in plaats van de woorden: “personen, in het voorgaande lid bedoeld” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
 - D. Aan artikel 37 wordt een laatste lid toegevoegd, luidende: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
68. In artikel 8 van de “Wet van 10 oktober 1952 betreffende het doen van boringen” G.B. 1952 no. 93, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.

69. In de “Balatawet 1914” G.B. 1914 no. 51, geldende tekst G.B. 1952 no. 98, laatstelijk gewijzigd bij wet van 19 februari 1955 no. 25, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. De artikelen 62, tweede lid, 63, tweede lid, 66 tweede lid, 67, tweede lid en 79 vervallen.
 - B. In artikel 69, derde lid, wordt in plaats van “artikel 72 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikelen 56, 68, tweede lid, 62 en 63 van het Wetboek van Strafvordering”. In dit artikel vervallen de woorden: “of beklaagden”.
 - C. Aan artikel 81 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende: “Zij zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
70. In de “Bauxietwet 1919” G.B. 1919 no. 76, geldende tekst G.B. 1953 no. 37, laatstelijk gewijzigd bij wet van 20 juni 1953 no. 75, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Het tweede lid van artikel 13 quater vervalt.
 - B. In artikel 13 quinquies wordt in plaats van “artikel 8, 1o tot en met 5o van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
71. In de “Opiumwet” G.B. 1955 no. 91, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 9 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - B. In artikel 11, eerste lid, wordt in plaats van “in artikel 9 bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
 - C. Artikel 11, zesde lid, wordt gelezen: “Ze zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
 - D. Artikel 12, derde lid, wordt gelezen: “De middelen worden verbeurdverklaard”.
 - E. Artikel 12, vierde en vijfde lid, vervalt.

72. In artikel 9, eerste lid, van de “Bouwwet 1956” G.B. 1956 no. 30, laatstelijk gewijzigd bij wet van 26 augustus 1957, G.B. 1957 no. 67, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
73. In de “Wet invoer entstoffen” G.B. 1959 no. 72, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 6 wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- B. In artikel 8 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
74. In de “Melkverwerkingswet” G.B. 1959 no. 39, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 11 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- B. In artikel 12, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
75. In de “Leprawet 1960” G.B. 1960 no. 37, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 24 wordt in plaats van “artikel 25 bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
- B. In artikel 25 wordt in plaats van “artikel 8, sub 1° tot en met 4°, van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
76. In de “Visstandbeschermingswet 1961” G.B. 1961 no. 44, laatstelijk gewijzigd bij wet van 23 oktober 1965 G.B. 1965 no. 118, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. In artikel 8, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- B. Artikel 8, tweede lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren hebben te allen tijde vrije toegang tot alle plaatsen waarvan naar hun redelijk oordeel betreding voor de vervulling van hun taak nodig is”.
- C. Artikel 9, eerste lid, wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- D. Artikel 9, tweede en vierde lid, vervalt.
77. In de “Vleeskeuringswet 1961” G.B. 1961 no. 45, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 34, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- B. In artikel 34, derde lid, wordt in plaats van “personen in het eerste en tweede lid bedoeld”, gelezen: “opsporingsambtenaren”. In het laatste lid van dit artikel wordt in plaats van “bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
- C. Artikel 35 wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
78. In de “Prijzsettings- en prijsbewakingswet 1941” G.B. 1941 no. 101, geldende tekst G.B. 1951 no. 159, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 9, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- B. In artikel 9, tweede lid, wordt in plaats van “personen, in het eerste lid bedoeld” gelezen: “opsporingsambtenaren”.

- C. Artikel 10 wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- D. Artikel 11 vervalt.
- 79. In de “Wet bestrijding dierziekten” G.B. 1954 no. 23 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. De artikelen 15, en 19, derde en vierde lid, vervallen.
 - B. In artikel 17, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
 - C. Artikel 18 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- 80. In de “Wet van 7 februari 1952 G.B. 1952 no. 14, houdende bepalingen tot behoud van voorwerpen welke historische, culturele en wetenschappelijke waarde hebben” worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Het derde lid van artikel 3 vervalt.
 - B. Het tweede lid van artikel 4 wordt als volgt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- 81. In de “Natuurbeschermingswet 1954” G.B. 1954 no. 26, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Artikel 9 wordt gelezen: “De opsporingsambtenaren zijn te alle tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
 - B. In artikel 11 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- 82. In artikel 48, tweede lid, van de “Wet Notarisambt” G.B. 1868 no. 17, geldende tekst 1963 no. 39, laatstelijk gewijzigd bij wet

- van 15 mei 1965 G.B. 1965 no. 47, wordt in plaats van “de veertiende titel van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “de Derde Afdeling van het Zesde Boek van het Wetboek van Strafvordering”.
- 83. In de “Wet Auteursrecht 1913” G.B. 1913 no. 15, geldende tekst G.B. 1946 no. 86, laatstelijk gewijzigd bij wet van 5 september 1959 G.B. 1959 no. 76, vervallen de artikelen 34, tweede lid en 35, tweede lid.
- 84. Het derde lid van artikel 23 van de Petroleumwet 1932 G.B. 1932 no. 55, geldende tekst G.B. 1953 no. 3, vervalt.
- 85. Het derde lid van artikel 3 van de “In- en uitvoerregeling 1954” G.B. 1954 no. 17, vervalt.
- 86. Het eerste lid van paragraaf 1 van artikel 75 van de “Wet van 4 oktober 1890 G.B. 1891 no. 2, geldende tekst G.B. 1953 no. 23, houdende bepalingen omtrent accijns op het binnenlands gedistilleerd” vervalt.
- 87. De laatste volzin van het derde lid van artikel 22 van de “Bieromzetbelasting 1954” G.B. 1954 no. 16, laatstelijk gewijzigd bij wet van 18 december 1957 G.B. 1957 no. 115, wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- 88. In de “Wet van de 9 den maart 1874 G.B. 1874 no. 11, geldende tekst G.B. 1936 no. 155, laatstelijk gewijzigd bij wet van 13 augustus 1973 (G.B. 1973 no. 130) houdende vaststelling van het tarief van justitiekosten in strafzaken”, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - A. Artikel 2, sub 1°, wordt gelezen als volgt: “1°. De kosten van overbrenging van verdachten, veroordeelden en die van vervoer van de processtukken en van inbeslaggenomen voorwerpen”.

- In sub 2° van artikel 2, vervallen na het woord “verdachten” de komma en het woord “beklaagden”.
- B. Het opschrift van de 1e Afdeling van de 1ste Titel wordt gelezen: “Van de kosten van overbrenging van verdachten en veroordeelden, van die van vervoer van de processtukken, van de inbeslaggenomen voorwerpen en van de uitleveringskosten”.
- C. In de artikelen 4, 7, 36, 39, tweede lid, onder b, en 57, sub 4°, vervallen na het woord “verdachten” de komma en het woord “beklaagde”.
- D. Artikel 5, eerste lid, wordt gelezen: “De inbeslaggenomen voorwerpen worden zoveel doenlijk gelijktijdig met de verdachten overgebracht”.
- E. In artikel 13, eerste lid, onder b, wordt in plaats van “aantal beklagden of beschuldigen” gelezen: “aantal verdachten”.
- F. In artikel 27, eerste lid, vervallen de woorden: “of beklagden”.
- G. In artikel 33 vervallen het woord “beklaagde” en de komma achter dit woord.
- H. In artikel 34, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 91 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 165 van het Wetboek van Strafvordering”.
- I. De 9e Afdeling van de 1ste Titel vervalt.
- J. In artikel 56, onder 3°, wordt in plaats van de woorden “voorwerpen tot overtuiging of ontschuldiging” gelezen: “van de inbeslaggenomen voorwerpen”.
- K. Sub 6° van artikel 57 vervalt.
- L. In de artikelen 71 en 77 wordt in plaats van “beklaagden” gelezen: “verdachten”.
89. In artikel 13 van de “Wet Medisch Tucht recht 1944” G.B. 1944 no. 71, geldende tekst G.B. 1955 no. 114, wordt in plaats van “artikel 141 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 198 van het Wetboek van Strafvordering”.

90. In artikel 10, zesde lid, van de “Munt 1960” G.B. 1960 no. 38, laatstelijk gewijzigd bij wet van 25 april 1961 G.B. 1961 no. 59, wordt in plaats van “artikel 196 van het Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 339 van het Wetboek van Strafvordering”.
91. In artikel 31 van de “Arbeidswet 1963”, G.B. 1963 no. 163, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
92. In artikel 10 van de “Werknemersregistratiewet” G.B. 1963 no. 150, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
93. In de “Jachtwet 1954” G.B. 1954 no. 25, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 17 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- B. In artikel 20 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
94. In de “Plantenbeschermingswet 1965” (G.B. 1965 no. 102), worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Het derde en vierde lid van artikel 19 vervallen.
- B. In artikel 22, tweede lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- C. In artikel 23, eerste lid, worden in plaats van de woorden: “in artikel 22 bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.

- D. Artikel 24 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
95. In artikel 20, eerste lid, van de “Arbeidsbemiddelingswet” G.B. 1965 no. 10, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
96. In het “Reglement op het beheer der Districten G.B. 1943 no. 120, geldende tekst G.B. 1959 no. 114” worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 19, vijfde lid, vervalt.
- B. In artikel 36, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- C. In artikel 36, tweede lid, wordt in plaats van de woorden “personen, in het voorgaande lid bedoeld” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
97. In de “Deviezenregeling 1947” G.B. 1947 no. 136, laatstelijk gewijzigd bij wet van 9 december 1947 G.B. 1947 no. 187, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 36 vervalt.
- B. Artikel 43, derde lid, wordt gelezen als volgt: “Zij zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
98. In artikel 11, eerste lid, van de “Rijwet 1971” S.R.S. 1978 no. 54, laatstelijk gewijzigd bij wet van 11 maart 1977 S.R.S. 1977 no. 11, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
99. Artikel 36 van de “Wet van 8 mei 1896 regelende de uitoefening der artsenijbereidkunst in Suriname” G.B. 1896 no. 26, geldende tekst G.B. 1960 no. 77, vervalt.

100. In artikel 65 van de “Vermogensbelasting 1944” G.B. 1944 no. 185, geldende tekst G.B. 1960 no. 85, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
101. In artikel 9 van de “Wet van 28 september 1960 tot wettelijke bescherming van het diploma voor ziekenverpleging” G.B. 1960 no. 107, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
102. In artikel 7, derde lid, van de “Wet van 23 maart 1921 op de hui-zennummering” G.B. 1921 no. 21, laatstelijk gewijzigd bij wet van 15 mei 1944 G.B. 1944 no. 56, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
103. In de “Besmettelijke Ziektewet 1953” G.B. 1953 no. 137, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 28 wordt gelezen als volgt: “De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen”.
- B. In artikel 30, eerste lid, wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
- C. In artikel 30, tweede lid, wordt in plaats van de woorden “in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen” gelezen: “opsporingsambtenaren”.
104. In het “Staatsbesluit van de 26ste oktober 1933 G.B. 1933 no. 96, houdende bepalingen omtrent drukwerken”, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:
“Met het opsporen van de feiten bij dit besluit strafbaar gesteld, zijn belast de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen opsporingsambtenaren. Zij zijn te allen tijde be-

voegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

De ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen zijn verplicht om de bedrukte stukken, waarvan de invoer binnen Suriname is verboden, aan te houden en geven van elke aanhouding ten spoedigste kennis aan de Procureur-Generaal en in een district aan de in artikel 143 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen hulpofficier”.

- B. Artikel 14 vervalt.
105. In de “Krankzinnigenwet” G.B. 1912 no. 98, geldende tekst G.B. 1953 no. 94, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. Aan artikel 11 wordt een derde lid toegevoegd, luidende: “De Lands-psychiatrische inrichtingen zijn mede bestemd tot opnemng van personen, bedoeld in de artikelen 182, 303 en 410 van het Wetboek van Strafvordering”.
- B. In artikel 18, wordt in plaats van de woorden “verstandelijke vermogens” gelezen: “geestvermogens”.
- C. In artikel 39, eerste, tweede, derde, vijfde en zevende lid, wordt in plaats van de “de beklaagde” telkens gelezen: “de verdachte”.
106. In de “Voedingsmiddelenwet 1911” G.B. 1911 no. 25, geldende tekst G.B. 1953 no. 134, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- A. In artikel 19, vierde lid, wordt in plaats van “beklaagde” gelezen: “verdachte”.
- B. In artikel 24 wordt in plaats van “artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering” gelezen: “artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering”.
107. In artikel 13, tweede lid, van de “Wet van 12 augustus 1959, tot regeling van het recht van onderzoek (enquête)” (G.B. 1959 no. 67, worden de woorden “van de veertiende Titel, van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering” vervangen door “van de

Derde Afdeling van het Zesde Boek van het Wetboek van Strafvordering”.

Artikel V

108. Dit decreet, dat kan worden aangehaald als “Aanpassings- en Wijzigingsdecreet Strafvordering” treedt op 15 november 1980 in werking.
Het wordt geplaatst in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
109. De bepalingen van artikel III zijn niet van toepassing op strafzaken, die op de dag van de inwerkingtreding van dit decreet ter terechtzitting aanhangig zijn gemaakt.

Paramaribo, de 11e november 1980.

H.R. CHIN A SEN.

Het Militair Gezag,

D.D. BOUTERSE.

De Minister-President,
De Minister van Algemene Zaken
en Financiën,

H.R. CHIN A SEN.

De Minister van Justitie,
Leger en Politie
en Buitenlandse Zaken.

A.R. HAAKMAT.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11e november 1980.

De Minister van Binnenlandse Zaken
en Distriktsbestuur,
F.J. LEEFLANG.

DECREET van 11 november 1980 tot wijziging van enkele bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, het Reglement op de Inrichting en de Samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht en enige andere wetten (Aanpassings- en Wijzigingswet Strafvordering).

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De invoering van het nieuw Wetboek van Strafvordering (S.R.S. 1977 no. 94) behoeft geen afzonderlijke invoeringswet. De datum van inwerkingtreding en de overgangsbepalingen zijn reeds in dat Wetboek opgenomen. Niettemin is het noodzakelijk om de oude wetgeving aan de nieuwe strafvordering aan te passen. Daartoe strekt dit decreet.

Daarnaast bestaat de behoefte om – met het oog op de bestrijding van de z.g. harde criminaliteit – sneller en effectiever op te treden, alsmede om de in de praktijk gebleken, te korte termijnen van inverzekeringstelling met eenmaal zeven dagen en die van bevel tot bewaring met tweemaal dertig dagen te verruimen.

De Commissie, die onder voorzitterschap van prof. dr. L. Th. Waaldijk de invoering van het Wetboek voorbereidde, heeft tevens voorstellen gedaan tot wijziging van het wetboek zelf. Deze wijzigingen zijn in hoofdzaak van technische of taalkundige aard.

De artikelsgewijze toelichting zal zich beperken tot die wijzigingen, die van meer dan louter technische aard zijn.

Van meer principiële aard zijn de voorgestelde wijzigingen van artikel 50, lid 1, 1e volzin en die van artikel 60a.

Artikelsgewijs

Het is in de praktijk voorgekomen, dat een verdachte gedurende de schorsing van het geding is overleden. In de wet ontbreekt een regeling omtrent het verder gebeuren met het strafdossier.

Artikel 95 van het Wetboek van Strafrecht houdt weliswaar in dat het recht tot strafvordering vervalft, doch het is wenselijk, dat het dossier opnieuw in handen wordt gesteld van de vervolging.

Artikel 8, lid 3 beoogt zulk een regeling.

Een bijzondere regeling is vereist voor verdachten, die in een der buitendistrikten in verzekering zijn gesteld.

De grote afstanden maken het niet in alle gevallen mogelijk dat de verdachte binnen 24 uur wordt gehoord. De Rechter-Commissaris zal dan de termijn eenmaal kunnen verlengen.

In de uitvoeringsbeschikking zal worden bepaald door tussenkomst van welke ambtenaar het verzoek, als in dit artikel bedoeld, kan worden gedaan.

20. Om proceseconomische redenen verdient het aanbeveling, mede gelet op de thans bestaande onderbezetting bij het Hof van Justitie, de rechters, die gedurende het voorbereidend onderzoek enige beslissing in de zaak hebben genomen, niet uit te sluiten van de behandeling ter terechtzitting.

29. Op grond van de geldende tekst kunnen door twee rechters tegenstrijdige beslissingen worden genomen. Het verdient daarom de voorkeur met het nemen van de hier bedoelde spoedeisende maatregelen één instantie te belasten. Het Hof van Justitie is daarvoor het meest aangewezen.

33. In de bestaande regeling kan bij het berekenen van de termijn, waarna een veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld, ongelijkheid ontstaan tussen iemand, die niet in voorlopige

hechtenis is geweest, en iemand die dat wel was. De regeling werkt ten nadele van deze laatste, aangezien de tijd in voorlopige hechtenis doorgebracht niet wordt meegerekend. Die ongelijkheid is in het onderhavige voorstel weggenomen.

34. Het nieuwe Wetboek van Strafvordering besteedt ruime aandacht aan de positie van de beledigde partij. Deze kan zich tot een bepaald bedrag in de strafzaak voegen teneinde buiten een civiele procedure om zijn schade op de verdachte te verhalen. Artikel 31 tweede lid van het "Reglement op de inrichting en de samenstelling van de Surinaamse Rechterlijke Macht" (geldende tekst G.B. 1960 no. 64, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1971 no. 65) beperkt deze mogelijkheid tot vorderingen van ten hoogste Sf. 150,-. Dit bedrag dient echter thans als onvoldoende te worden beschouwd gezien de ontwikkeling van het prijspeil en de toenemende omvang van de materiële schade veroorzaakt bij met name verkeersongevallen.

Ik acht het daarom juist het bedrag op te trekken tot Sf. 5.000,- (vijfduizend gulden).

Deze verhoging brengt echter wel de noodzaak met zich mee er op toe te zien dat de rechtsgang, met name ten aanzien van de verdachte, met voldoende waarborgen is omkleed. Mocht de rechter zich op grond van deze overweging genoodzaakt zien zoveel tijd voor de behandeling van de civiele vordering uit te trekken dat de voortgang van het eigenlijke strafgeding daardoor op onaanvaardbare wijze wordt vertraagd, dan dient hij de mogelijkheid te bezitten de zaak, voor wat betreft de civiele vordering, door te verwijzen naar een normaal civiel geding.

35 en 35. In de geldende rechterlijke organisatie treedt het Hof van Justitie, voorzover het de berechting van halsmisdrijven betreft, op als gerecht in eerste aanleg.

Het wordt al geruime tijd als een nadeel ervaren dat de verdachte juist bij deze ernstige misdrijven een beroepsinstantie mist. Om die reden wordt voorgesteld dat het Hof uitsluitend als appèlinstantie zal fungeren en de berechting van alle strafzaken, inclusief de halsmisdrijven, aan de kantonrechters wordt opgedragen. Wanneer in eerste aanleg de doodstraf zou worden opgelegd, kunnen zich evenwel problemen van tweeërlei aard voordoen. In de eerste plaats mits de alleensprekende rechter, die de doodstraf heeft opgelegd, de anonimiteit van een collegiale beslissing, hetgeen bij een dergelijk zware uitspraak in een kleine gemeenschap psychologisch gevoelig kan doorwerken. In de tweede plaats kan zich het probleem voordoen, dat de advocaat van de veroordeelde de termijn, waarbinnen hoger beroep moet worden ingesteld, door nalatigheid laat verstrijken. In dat geval zou de veroordeelde buiten zijn wil door slechts één rechter zijn gevonnist. Ik stel daarom een nieuw artikel 37 voor, waarin wordt bepaald dat alle strafzaken in eerste aanleg, waarin de doodstraf is opgelegd, van rechtswege zijn onderworpen aan het oordeel van het Hof van Justitie. Daarmee is tevens aangegeven, dat het opleggen van de doodstraf in een rechtsgemeenschap als de onze tevens als een gemeenschapsbelang behoort te worden gezien. Het individuele belang van de ter dood veroordeelde zal in dat geval voor dat hogere belang moeten wijken.

De Minister van Justitie,
Leger en Politie en
Buitenlandse Zaken.
A.R. HAAKMAT.